

Izbaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	13 K 20 v, ali gld. 6-00
pol leta	6 " 60 " " 3-30
četrt leta	3 " 40 " " 1-70

Posanične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdajne priloge: 1. „Kazipot po Goriškem in Gradiškanskem“ in 2. „Kazipot po Ljubljani in Kranjskih mestih“, dalje dva letna „Vozni red železnic, parnikov in poštah“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah črno tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za sliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loci Gorici. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-50.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovariški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. — Telefon št. 83. — »Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Govor drž. posl. Oskarja Gabrščka v odseku za volilno reformo.

Visoki odsek! — Predno se bom bavil podrobneje z zahtevami, katere so stavili g. italijanski zastopniki, moram izjaviti, da njih obstrukcija ni nič drugega nego z živahnim temperamentom vprizorjeno maskiranje že pred daljnim časom sporazumno z vlado določene volilne pozicije. Iz dobro informiranega vira vem, da so Italijani računali na to, da se jim dajo na Primorskem velike koncesije, oziroma v Istri in na Goriškem še po en mandat. Sklepati moram, da se je vlada pri vprizorjenih pogajanjih od začetka že odločila, izkroveti Slovence. Je-li to prava pot v povzročajo zaupanja državi zvestih narodov nasproti taki državni upravi, moram opravičeno dvomiti. Iz celokupnih državnih oziranj je potrebno, da se vlada postavi na stališče enakopravnosti in pravice in da ne pomaga stiskati naš narod ob steno. — Mi smo na italijanskih bojiščih utrpeli za obstoj te države, mi smo izpostavljeni v negotovi prihodnosti prvemu navalu naših takozvanih zaveznikov prijateljev na jugu. V zahvalo za našo zvestobo, v zahvalo za naše državi izkazane usluge pa se nam izdaja pri razpravi o preosnovi volilnega reda sprječevalo, vlade vidirano, sprječevalo manjvrednosti in apostavljenja. Kako drugače naj si pač narod naš tolmači razmere in stališče, v katerih se je pri tej razpravi nahajamo?

Na Koroškem dobimo mesto treh ali dveh, smo eden in še ta dvomljiv mandat, na Štajerskem mesto devet ali osem začasno sedem, na Kranjskem sestavi se umetno nemški volilni okraj, oziroma se ga iz slovenske zemlje preže, in zdaj se hoče nas še na Primorskem žrtvovati. — Zdaj se nas hoče tudi izkroveti nasilstvu naših narodnih nasprotikov. Gospoda vprizarja lahkega srca nevarno go! — Na vseh straneh se izrekuje iz našega narodnega telesa — ako se smem tako raziti — za druge stranke poželjivo zahtevo kose, samo da se njih nenasitnost zasno ukroti. Ako mi je dovoljeno drugo priobodo navesti, smatram potrebno dostaviti

— prosim pa, častita gospoda, tu moram opomniti, da nimam namena pri tem koga žaliti — celo dosedanje postopanje proti Slovincem podobno je, kakor da bi mati država — za nas seveda mačeha najslabše vrste — dveh porodnežev Nemca in Italijana ne znala drugače vtolažiti, nego da jim sladčice obljubuje, zato da sta vbojgljiva in vslužljiva. Seveda jim pri tem namiguje, iz katerega žepa naj si jih izsilijo brez velikega strahu pred kaznijo, ter jim pri tem zaničevanja vrednem postopanju še pomaga. Zdaj smo prišli do točke, kjer se je nam na prsa nameril samokres: stoj! udaj se, ali pa te zadavimo! Od principov za vpe-ljevo splošnega in enakopravnega volilnega reda prijadrali smo po nerodnosti izvestnih krmilarjev do splošne neenake krivice.

Sicer pa tudi ni drugače mogoče, ako se skuša volilno reformo izvesti s privoljenjem zastopnikov, ki na podlagi krivičnega samo na privilegirane stanovce ozirajočega se volilnega reda v tej hiši tvorijo večino!

Visoko vlado prašam: Koliko časa se bo z nami na tako frivolen način igrala?

Ako bi se bila vlada hotela držati stališča enakopravnosti in pravice, ni bilo treba z dolгими razpravami zgubiti toliko časa, toliko škode in sovraštva povzročiti. Dolžnost njena je bila energično postopati, upoštevaje opravilne zahteve ljudstva, ki zahteva razširjenje volilne pravice, ter na podlagi proporcionalnega sistema razpisati nove volitve. Tako pa je v zvezi z dolgimi žalitvami prišlo do tega, da je zavladalo med našim ljudstvom največje ogorčenje in nezadovoljnost. Priložnost sem imel o tem osebno prepričati se. Na Goriškem je naš narod pripravljen pri slavnostni otvoritvi bohinjske železnice dati vladi zaslužen odgovor, da ostane izvestnim krogom v primernem spominu. Za nedeljo je določenih deset shodov, pri katerih imajo nastopiti govorniki, somišljeniki obeh strank, ki sta se navdušeni združili za možat nastop, da slovesno protestirajo proti zadanim nam žalitvam. Da pride pri tem do burnih demonstracij, je gotovo. Je pač skrajno potrebno, da se javno in neustrašeno obsodijo škandalozne nakane proti našemu narodu. Smatram, da je visoki vladi o tem kaj znano. Vsekako pa si štejem

v dolžnost nekatere okolnosti visokemu odseku natančneje opisati, in sicer z ozirom na to, ker so vsi ti pojavi nezadovoljnosti med našim ljudstvom v ožji zvezi z vtisom, katerega so napravile obravnave tekom razprave o volilni reformi, in pa zato, ker vem, da pri izdaji tozadevnih odredb niso bile merodajne faktične razmere, ampak le znani sprevid centralne vlade.

C. kr. okrajno glavarstvo v Tolminu je izdalo vabilo, da naj prispevajo ob progi bohinjske železnice ležeče občine v okrašenje železnični upravi pripadajočih kolodvorov in poslopij s potrebnim, zelenim, lepotečnim vejem in zastavami, i. sicer črno-rumenimi in belo-rudečimi. Ker je bilo iz tega razvidno, da so slovenske, v državi priznane, trobojnice izločene, so sklenili zastopniki tozadevnih občin prispevanje odkloniti. Pri tej odločbi je bilo merodajno dejstvo, da velja za nas druga mera kakor za Nemce na severu. — Ako je smatral nemški minister Prade pred obiskom Njega Velikanstva našega presvitlega cesarja in kralja na Češkem za potrebno svoje sorojake brzoglavno obvestiti, da ni v nasprotju lojalnosti proti državi, ako se razobesijo tudi nemške zastave, ne sme biti nam zabranjeno pri slavnostni otvoritvi bohinjske železnice razobesiti slovenske trobojnice. (Poslanec Bartoli poluglasno: „zakaj ne udi belo-rudeče-zelene“. Poslanec Gabršček: „zato, ker niso od države priznane“). Ali pri tem se je mislilo ponoviti, kar se je svoječasno Tolmincem zgodilo, ko so, polni navdušenja, hiteli v Gorico k slavnosti štiri-stoletnice združenja Goriške s habsburško državo. Tedaj so morali na mostu v Kanalu slovensko trobojnico sneti, da niso razdražili onih, ki nimajo narodnih, v naši državi priznanih in dopuščenih zastav. Med tem ko so v Italiji pri slavnosti tisočletnice Paula Diakona v Čedadu tamošnje oblasti pustile vibrati slovenske trobojnice, se pri nas boje njih razvitja in opisujejo stremiljenje v manifestiranje naše narodnosti kot državi nevarno. Tako se je žalila naša narodnost pri postavljanju samo nemško-italijanskega napisa na državnem kolodvoru v Gorici. To je škandal!

Častita gospoda! Nisem poslanec, ki ima namen, bodisi lastno ali pa stališče stranke

utrditi s tem, da ljudstvo razburja, ali ki z provzročitvijo nemirov hoče delati viadi neprilike.

Pri vseh opravilih, kamor sem kot zastopnik poklican bodisi v okraju ali občini, bodisi pri zadrukah, društvih ali v osebnem občevarju, sploh kjer imam pravico in dolžnost govoriti, stavl sem si za glavno nalogo pomirljivo in z premislekom uplivati. To spričevalo mi morajo tudi moji narodni nasprotniki priznati.

Tudi jaz sem za pravično sporazumljenje z Nemci in Italijani. Stojim na stališču, katero sem vže pred leti na nekem shodu volilcev goriškega slovenskega veleposestva naglašal, da, ako sta dva obojena pod eno streho živeti, je obojestransko najkoristnejše, ako se sporazumejo ter se za neko srednjo pot zedinijo. Pri tem se pa morajo od obeh prizadetih strani dovoliti enakovredne koncesije.

Ako se pa vidi, kaj se zdaj od nas vse zahteva in kakšne rane so se nam zadale, ako se vse to zapostavljanje in preziranje tudi občuti, izrecno povdarjam občuti — ker so tudi ljudje, pri katerih se ta občutek pogreša ali kateri so v teku časa brezčutni postali — ako se svoj narod, ne glede na posamezne stranke, ne glede na razlike stanu tudi nesebično ljubi, mora celo najlojalnejši podanik izgubiti zaupanje v tako državo, kjer se hoče tako krivično in za naše ljudstvo sramotno preosnovo volilnega reda uzakoniti.

Ako bi se pa res skrpucala, vsled žalostnih razmer, za ta krivični volilni red v zbornici potrebna večina, naš narod je nikdar ne prizna. Sicer pa tudi upam, da se od one strani, kateri dajamo najzvestejše polke, najde prava pot, da se odvrne našemu narodu preteča nevarnost. (Konec prih.)

DOPISI.

Iz Tolmice. — (Dalje.) Pri obnem zboru dne 14. decembra 1885. je bil izvoljen predsednikom pok. g. M. Štrukelj in gosp. Rajko Šinek pa častnim članom. Društvo je poslalo gosp. Šineku diplomu, na katero se je isti v lepih besedah zahvalil.

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Spomotoj svojega premoženja sem stopil v zvezo z mnogimi različnimi ljudmi, da, imam celo, vsaj za trenotek, mnogo prijateljev. Toda ker se poročim v prisotnosti vse pariške družbe, mora podpirati znamenito ime in mi je treba očetovske, ogočne roke, ki me spremljajo k altarju; toda moj oče ne pride Pariz, ali ni res?

Star je, pokrit z ranami, in pravi, da je po vsakem po-nanju tako bolan, da skoro umira.

„Razumem. Torej zdaj prihajam pred vas s prošnjo.“

„Pred me?“

„Da, pred vas.“

„In s kakšno, moj Bog?“

„Da bi ga nadomeščali.“

„Ah, moj ljubi gospod, kako! Ko sem imel že tako mnogo srečo, biti z vami skupaj, me še vedno poznate tako, da me prosite za kaj takega?“

„Prosimo me na posodo pol milijona in na mojo čast, dasi taka posojila zelo redka, bi mi bilo to vendar manj nepri-liko kakor ta prošnja. Vedite vendar, saj mislim, da sem vam povedal, da je grof Monte Cristo, če se ima vdeležiti kake ari, ki se tiče sveta, vedno skrupulozen, da, lahko rečem, žest kakor Orijentalec.“

„Jaz, ki imam v Kajiri, Smirni in Carigradu svoje se-le, naj bi sodeloval pri poroki? Nikdar!“

„Torej mojo prošnjo odklanjate?“

„Popolnoma, in odbil bi jo tudi, če bi bili moj sin ali moj brat.“

„Ah!“ vsklikne Andrea nejevoljno. „A kaj naj storim?“

„Saj imate sto prijateljev! Sami ste rekli.“

„Gotovo, toda vi ste me predstavili gospodu Danglarsu.“

„Ne! Vsekakor ste bili z njim skupaj pri mizi v moji hiši v Autenilu, toda predstavili ste se mu sami; vraga, to je kaj drugega.“

„Da, toda pomagali ste k moji ženitvi...“

„Jaz? V čisto nobenem oziru; prosim vas, verjemite mi to. Spomnite se vendar, kaj sem vam odgovoril, ko ste me prišli prositi, naj grem za vas snubit. O, jaz nikdar ne posre-dujem pri ženitvah, moj ljubi princ; to je pri meni neomajljiv princip.“

Andrea se vgrizne v ustnice.

„Toda končno boste vsaj zraven?“ pravi.

„Ali bo ves Paris tam?“

„O, gotovo.“

„Torej bom jaz posnemal vzgled celega Parisa,“ pravi grof.

„In ali boste podpisali pogodbo?“

„To že storim, kajti tako zelo nisem skrupulozen.“

„Ko torej nočete vslišati moje prošnje, se pač zadovoljim s tem, v kar dovolite. Toda še zadnjo besedo, grof.“

„Torej?“

„Vprašal bi vas za svet.“

„Bodite previdni! Svet je še košljivejši od usluge.“

„O, tega mi daste lahko, ne da bi se vam bilo treba bati, da se kompromitirate.“

„Govorite!“

„Dota moje neveste znaša petstotisoč liber.“

„To je vsota, ki mi jo je imenoval gospod Danglars sam.“

„Ali naj sprejemem ta denar sam, ali naj ga pustim v notarjevih rokah?“

„Povem vam v splošnem, kako je urediti take zadeve. Oba notarja se seznanita s pogodbo, zamenjata obe doti, si dasta drug drugemu pobotnico in dasta, ko je poroka sklenjena, celo vsoto na razpolago vam kot gospodarju skupnega premoženja.“

„Toda,“ pravi Andrea z nekakim nemirom, ki ga je slabo skrival, „zdi se mi, da jo moj tast rekel, da namerava najine fonde uporabiti pri svoji famozni železnici, o kateri sva pravkar govorila.“

„Torej,“ pravi Monte Cristo, „to bi bilo pač najboljšje sredstvo, da svoj kapital v enem letu potrojiš. Gospod Danglars je dober oče in zna računati.“

„Torej,“ pravi Andrea, „vse gre izvrstno, razun prošnje, ki ste jo mi vi odbili, kar mi je zelo žal.“

„Pripisujte jo samo preveliki tankovestnosti, ki je v takih razmerah čisto naravna.“

„Torej,“ pravi Andrea, „zvečer ob devetih.“

„Da, zvečer.“

„In kljub majhnemu obotavljanju Monte Cristovemu, kate-rega ustnice poblede, ki pa vendar ohrani svoj navadni smehljaj, seže Andrea grofu v roko, jo stisne, odhiti v svoj faeton in izgine.“

Štiri ali pet ur, ki so še manjkale do devetih, je vpo-rabil Andrea v to, da je obiskal svoje prijatelje in si dal še enkrat ponoviti obljubo, da pridejo zvečer v polnem blesku k Danglarsu.

Zvečer ob pol devetih so bili ves Danglarsov veliki salon z galerijo vred in trije manjši saloni polni one duhteče odlične množice, ki ni pršla šem morda iz simpatij, ampak več iz ra-dovednosti, da bi videla kaj novega.

Na velikonočni ponedeljek 20. aprila 1886. priredilo je društvo veselico z Vilharjevo dramatično igro „Postena deklica“. Dne 23. decembra istega leta vršil se je občni zbor in izvoljen je bil predsednikom zopet gosp. M. Štrukelj; 15. januarja 1887. igrali ste se igri „Krojač Fips“ in „Bob iz Kranja“, meseca junija pa „Servus petelinček“. Pri teh veseliceh, katere so skočale dobro, je sodeloval že večkrat navedeni pevski zbor.

V odborovi seji dne 28. decembra 1887. se je razpravljalo o združenju rok. bral. društva z narodno čitalnico in volilo v ta namen naslednjega dne pri občnem zboru poseben odsek, obstoječ iz gosp. Jos. pl. Premersteina, Franca Ježa in Josipa Pagona. Pogajanje je ostalo — žalibog — brezuspešno. Pri tem obč. zboru je bil potrjen enoglasno star odbor. Akoravno se je trudilo društvo na vse načine si gmotno opomoči, ni doseglo tega, marveč je začelo leto 1888. polagoma hirati in jadrati proti propadu. Viselo je na tanki niti ter bati se je bilo, da zaspi za vselej. Ta kriza je trajala skoraj dve leti. Vse to je treba pa pripisovati okolišnici, da je zbolel predsednik, in društvo je ostalo brez voditelja. Ko predsednik nekoliko okrevna, skliče dne 7. januarja 1888. izredni obč. zbor, ker se temu društveniki ne odzovejo, napove drugega. Pri tem zadnjem zboru se je določil dan rednega obč. zbora, kateri se je vršil 22. decembra 1888. in volil predsednikom pok. g. Franceta Ježa.

Tudi to društveno leto — kakor že gori omenjeno — ni prineslo veliko dobrega, vendar pa je začel odbor živahneje delati, si pridobil večje število članov, ter društvo rešil iz nevarnosti propadev. 20. januarja 1889. priredilo je društvo veselico z veseloiigro „v Ljubljano jo dajmo“. Dne 23. decembra 1889. vršil se je redni občni zbor in izvoljen je bil predsednikom g. F. Jež. Nastopno leto izvoli društvo dne 19. decembra 1890. predsednikom g. Jos. Pagona. Ker se ta odpove tej časti, skliče stari predsednik dne 30. decembra 1890. izredni obč. zbor in se izvoli predsednikom g. Avgusta Berlota, ki je sedaj c. kr. sodni oficijal v Tolminu. (Pride še.)

Iz Tolmina. — (Veliko narodno slavlje v Tolminu.) Nadalje so priglasila svoje soudeležbo sledeča društva: 8. Tržaško podporno in bralno društvo korporativno z zastavo. 9. Pevsko društvo „Velesila“ v Škedenju korporativno. Nastopi z mešanim zborom: B. „Oj planine“. 10. Bralno in pevsko društvo v Podbrdu korporativno. 11. Bralno in podporno društvo v Gorici udeleži se slavnosti korporativno z zastavo in bode pelo oficijelno moški zbor K. „Slovan“.

S Krasa. — (Velika veselica v Kobdilju pri Štanjelu.) Združena društva „Zarja“ iz Rojana, „Tamburaški zbor“ iz sv. Ivana pri Trstu in „Slovan“ iz Kobdilja, so nameravali o priliki otvoritve nove železnice dne 22. julija 1906., prirediti veselico v Kobdilju pri Štanjelu na Krasu.

Ker se je pa otvoritev nove železnice zakasnela, priredé društva na 12. avgusta 1906. veselico. Mnogo let je že minulo, kar ni bilo v Kobdilju nobene veselice prirejene od tržaških Slovencev. Sedaj pa, ko imamo priliko priti z železnico v Kobdilj, upamo, da nas tudi Goričani v velikem številu obiščejo.

Program bo jako obširen. Pevske točke in tamburanje bo vodil naš znani tržaški kapelnik H. O. Vogrič. Tudi smeja in zabave ne bo manjkalo.

Prvikrat se bode igral na kraških tleh šaljivi prizor s petjem: „Čifut — ali dijakova zarubitev“. Med koncertom bo šaljiva pošta. Po veselici bo ples. Prosi se uljudno, da slavna bližnja društva blagovole to upoštevati ter že razposlane lepake za 12. avgusta blagohotno popravijo.

Iz Zgonika na Krasu. — Gospod urednik, uže dolgo Vas nismo nadlegovali. Zato Vas prosimo, bodite tako dobri ter dovolite nam majhen predaleček Vašega cenjenega lista, ker je nujno potrebno, da spozna svet nerednosti v naši občini, vsled katerih občinsko gospodarstvo od dne do dne pada. — Ko je prišel k nam sedajni g. župnik, mu ni kaj posebno ugajalo tedajno župnišče. Tedaj je pismeno naprosil obč. starešinstvo, naj se mu stanovanje nekoliko popravi, kar bi stalo kakih 300—400 K. Starešinstvo je prosiu odklonilo češ, da je bilo župnišče dobro za njegove prednike, torej naj tudi njemu zadostuje, in da je občinska blagajna prazna. Gosp. župnik pa ni miroval, ampak obrnil se je na c. kr. namestništvo, katero je poslalo svojega inženirja, da pregleda župnišče. Ta je takoj potrebno ukrenil, napravil načrt in proračun

deja, ki je znašal okroglih 1448 kronic. Kmalu potem je bilo delo oddano potom dražbe s pogoji, katere je sam naš gosp. župan sestavil. To pa je tako skoval, da ni mogel nobeden mojster dela prevzeti, ker je namreč določil samo 1 mesec časa za izvršitev dela. Seveda so mojstri, ki bi prevzeli delo, odtegnili svoje kavečje ter odšli. In komu je delo ostalo? Ostalo je „ničmojstru možnarju“, ki je po zvijači prevzel delo pravzaprav za župana.

Delo se je pričelo 1. 1905. meseca avgusta in bi moralo biti po županovih pogojih dovršeno v teku jednega meseca. Prišel je sept., a delo ni bilo še dovršeno. Prišel je tudi okt., ko je še vedno bilo v župnišču vse v neredu. Tedaj pa je skrbelo gosp. župnika, kam bode hranil vino, katero dobiva od župljanov kot letno plačo. Zato je prosil „ničmojstra“, naj z delom pohiti — pa zastoj. Delo se je le počasi vršilo. Ker mu ni drugega preostajalo, se je obrnil do župana, „ničmojstrovega“ pokrovitelja, da bi se delo za časa trgatve pretrgalo. A zviti župan mu je odgovoril, da delo se odloži le s pogojem, ako isti napravi potrdilo, da je delo dokončano. Gosp. župnik je ustregel tej županovi želji, misleč, da se delo po trgatvi dopolni. A motil se je. Dognano je, da manjka tam dela še za kakih 600—700 K.

Dne 14. novembra m. l. je imelo tukajšno starešinstvo svojo sejo. Seje se je udeležil tudi naš „ničmojster“ s pismenimi dokazili, da je povzeto delo dovršil, da celo več, kakor mu ga je bilo odmerjenega. Zato je prosil starešinstvo, da mu občina izplača vrhu 1448 K še 982 K, katere je potrosil za nepovzeto delo. Delo je cenila kolavdna komisija, sestavljena iz županovih pristašev.

Res čudni starešine so to, ki niso vprašali župana, s čigavim dovoljenjem je „ničmojster“ napravil več dela, kakor ga je povzel na dražbi. Nobenega ni bilo, ki bi zahteval, da se dovršeno delo pregleda in preceni po prejšnjem inženirju. Ali je res znal ta župan navihati celo starešinstvo kakor g. župnika?

Sedaj nekaj drugega. Pri nas so se že več let prevdarjale občinske doklade na užitnino vina in mesa po 90%. Ti občinski dohodki pa se niso pobirali, ampak krčmarji so se pogodili s starešinstvom le za male svote. Leta 1905. pa je prišlo pobiranje te užitnine v roke finančne uprave. Našim g. starešinam, katerih je večina krčmarjev, to ni ugajalo. Zato je sklenilo starešinstvo, da se krčmarjem povrne iz občinske blagajne ona svota, ki bi prekoračila prejšnje plačevanje občinske užitnine. Uzorno starešinstvo, kaj ne? Ni čuda torej, da morajo obč. čuvaji tirjati svoje pošteno zaslužene plače sodnijskim potom.

Dne 25. nov. 1905. je tukajšno županstvo razglasilo sklep starešinske seje z dne 14. in 19. novembra istega leta. Občinarji so se v smislu § 81. obč. reda pritožili radi istih sklepov. Pritožba se je vložila pri županstvu dne 30. nov. 1905. Gosp. župan pa je pritožbo zavrnil, češ, da je prepozno došla. Gosp. župan, kako računato Vi 14 dnevni čas za pritožbo proti starešinskim sklepom? Od dneva seje ali od dne razglasa? Najbrže niste še čitali paragrafa, ki to določa. Vi, gospod župan, zelo radi zavračate, kar vam ne ugaja. Zato smo vložili pritožbo. Gosp. župan, zahtevamo rešitev iste pritožbe, katere najbrže v Vašem uradu počiva.

Še nekaj, gosp. urednik. Zadnje dni m. l. je naš gosp. župan položil račun za leto 1905., katerega bi moral položiti uže dve dni meseca marca t. l. V eni uri časa je naše slavno starešinstvo dotični račun „prehrustalo“, in pred zaključjem seje se je slišalo iz županovih ust: „Torej občina mi dolguje po današnjem računu 5000 K, deželni zalogi pa 8000 K na predplačanih bolnišnih stroških“. To je res lepo gospodarstvo uzornega župana! Starešinstvo pa, ki vse pritruja temu županu, misli o času sej več na kosilo, ki se pripravlja v županovi krčmi, kakor na blagor občine. Drugače ne bi starešinstvo dovolilo g. županu, naj si občina sposodi pri „Monte di Pietà“ v Gorici 5000, da se mu izplača dolg. Ne, ne gosp. župan, do tega pa ne pridete še tako hitro. V starešinstvu se vendar dobi nekoliko zavednih mož, ki so vložili pritožbo zoper Vaše račune. Upamo, da bodejte morali priti še enkrat na dan z Vašimi računi. Občinarji.

Otvoritev nove železnice.

V četrtek se je izvršila toliko pričakovana otvoritev nove železnice. Velik praznik je bil to za našo deželo, združen z dobro manifestacijo našega zavednega ljudstva.

Na Jesenicah že se je pokazalo, da se nahajajo gostje na slovenskih tleh ter da poteče nova železnica s slovenskih tal po slovenski zemlji. Narodno preporejene Jesenice so dokazale odločno narodno lice. Med vsimi poslopji se je odlikovala novozgrajena hiša rodoljubne rodbine Ferjanove.

Nastopil je „Sokol“ in šolska mladina s cesarskimi, deželnimi in narodnimi zastavami. Najprej je pozdravil nadvojvodo kranjski deželni glavar Detela: najprej v slovenskem, potem predolgo v nemškem in na zadnje zopet v slovenskem jeziku, vskliknivi: „Slava!“, kateremu vskliku se je občinstvo odzvalo z živahnimi „Živio“- in „Slava“-klici. Prestolonaslednik je odgovarjal, mej drugim tudi v slovenskem jeziku, da se nada, da bo nova železnica mnogo koristila kranjski deželi in narodu in da jima bo v prospeh. Na to je sledil nagovor železniškega ministra in odgovor nadvojvode, na kar so bili predstavljeni predstolonasledniku trojica županov, med njimi župan jeniški dr. Kogoj, s katerimi se je nadvojvoda prijazno razgovarjal. Na to je šel s spremstvom v prirejeni paviljon, kjer je prisostvoval blagoslovljenju železniških tirov in vlaka. Po blagoslovljenju so bile predstavljene nadvojvodi razne odlične osebe. Neki poslanec je pripomnil, da se še le od Bleda do Bohinja odpira krasni slovenski raj. Nadvojvoda je odgovoril, da že težko pričakuje, videti te krasote. Že pred 22 leti je bil na Kranjskem in se raduje, da bo mogel videti že zopet to deželo, o kateri patrijotičnem mišljenju je prepričan. Nadvojvoda je obšel vso dolgo fronto društev, korporacij in deputacij, zbranih na postaji, ter se je ustavil pri vsakem društvu.

Ob 1. uri in 25 minut se je odpeljal dvorni vlak proti Bledu. Pogled na jezero z otokom je očaral vse. Na kolodvoru se je pokazala druga krasna slika ljudstva v narodnih nošah, sredi tega pa korenjaški župan gospod Peter nel. Od postayne žene pa do nežnega dekleta so bile vse v narodnih nošah z avbami, pečami in narodnimi znaki. Okolo kolodvora je bilo vse polno slovenskih zastav. Po običajnih formalnostih vsprejema je izročila nadvojvodi neka deklica šopek s trakovi v narodnih barvah, a dekleta so nadvojvodo, pred vstopom v voz in stoječega v vozu, obsipala s cvetjem, dočim je nadvojvoda mnogim stiskal roke.

V Bohinjski Bistrici je bilo tudi mnogo ljudstva in šolska mladina s cesarskimi in narodnimi zastavami. Tri dekleta v narodni noši so obesila na stroj venec z napisom: „Pozdrav iz Bohinjske Bistrice“ na trkih v narodnih barvah.

V Podmencu so visele same narodne zastave; na bregu je bila Vodnikova slika z napisom „Živio slovenski narod!“

Postaja Sv. Lucija-Tolmin je bila okrašena tudi z narodnimi zastavami. Tudi občinski zastopi so se postavili z narodnimi prapori. In celo rezervni stroj je bil odličen z narodnimi zastavami. Na postaji smo opazili tudi bivšega dež. predsednika Winklerja. Nadvojvoda je govoril tudi s poslancom Gabrščekom, proti kateremu je naglašal, da je bil že pred 22 leti tukaj, da je dežela jako slikovita ter da mu jako ugaja. Upa, da mnogo pridobi z nove železnice. Veseli ga, da je vse tako lepo urejeno. Na postaji Sv. Lucija-Tolmin je pričakoval namestnik princ Hohenlohe.

Od Sv. Lucije nam poročajo, da je bilo navzoče na stotine šolske mladine iz šol v bližini Sv. Lucije. Deklice s slov. zastavami. Ljudstva več tisoč, ki je navdušeno pozdravljalo visoke goste. Vrtovec iz Tolmina je pripeljal s seboj več zastav, katere je porazdelil med župane in obč. odbornike, tam zbrane. Za slov. trobojnice na visokih drugih na kolodvoru se je zavzel župan iz Sv. Lucije gosp. Leban. Princ Hohenlohe je pozdravljaj obč. zastopnike z „Na zdar!“ Pevci in pevke iz Tolmina so zapeli skupno s pevci iz Sv. Lucije pr. krepko in precizno „Slovenski svet“. V Avčah so bile samo slovenske zastave. V Ročanju ob cesti nad železnico samo slovenske zastave, na nekem mestu je stala grupa z veliko trobojnico. V Ajdovščini so vihrale samo slovenske zastave.

Iz Kanala nam poročajo 19. t. m.: Kanal je praznično opravljen, kakor svatje, ki pričakujejo mlade deviske neveste. Krasno azurno nebo se vspenja in skozi dolino veje rahel sever. Na kanalskem mostu, okičenem z zelenjem, mlaji in oleandri, plapolajo na visokih drogih v dveh vrstah slovenske zastave. Trobojnice vihrajo vsepovsod po Kanalu. Tudi Gorenjevaščani so se takrat postavili. Novi betonski most, ki se vpenja čez kolodvor in

po katerem vodi pot iz Gorenjevasi v polja, ležeča pod kolodvorom, je ves prepleten z zelenjem. Raznovrstni mlaji, bujno cvetoči oleandri in nad vsem tem visokovihrajoče narodne trobojnice tvorijo veličasten slavolok. Jednake zastave plapolajo tudi tik ob kolodvoru in skoro na vseh hišah. Z obraza vsega ljudstva ožveva radostno pričakovanje. Saj kmalu pripelje prvi vlak, za njim drugi, tretji — in ti poneso sloves o divni, romantični Soški dolini in njenem čilem, zavednem prebivalstvu križem sveta. —

Že predpoldne so prispeli v Kanal razni inženirji in graditelji „železne ceste“ v tukajšnjem okraju, popoldne pa okoli dveh je prišel iz Gorice poseben vlak, s katerim se je pripeljal tržaški namestnik princ Hohenlohe in goriški glavar, dvorni svetnik grof Attems. Le-ta se je ustavil v Kanalu, princ Hohenlohe pa se je odpeljal naprej k Sv. Luciji, nasproti prestolonasledniku. Kmalu nato se je začel polniti kanalski kolodvor. Pripeljalo je ljudstvo od vseh strani. Prikorakala je častna stotinja tukaj nastanjenega 7. lovskega bataljona z vsem častništvom. Prišla je duhovščina iz celega okraja. Občinska zastopstva tukajšnje in bližnjih županij. Uradništvo tukajšnjih c. kr. uradov kakor tudi državne železniške uprave iz Gorice. Razni inženirji in zastopniki podjetniške firme Sard-Lenassi. Tukajšnje učiteljstvo s šolsko mladino. Veterani in ognjegasci kakor tudi odbor tukajšnje „Narodne čitalnice“ s svojo zastavo, ki jo je spremljalo štirinajst v belo oblečenih in s slovenskimi trakovi prepasanih dražestnih gospic. Vse to je grof Attems primerno postajo razvrstil. Zunaj pa, na obeh straneh kolodvora, ob ograjah, trla se je množica praznično oblečenega občinstva. Solnce je pripekalo. Neznosna vročina in soparnica je nastala kajti potegnil je morsk veter in na obzorje so se kopčili oblaki. Vse je nestropno pričakovalo prvega vlaka, ki bi imel dospeti ob 3.24 — ali zamudil se je 14 minut. Konec zapojó vojaške trobente. Zasliši se živžig počasi ter majestetično se pripelje težkoplačkovani dvorni vlak na postajo. (Gromovič „Živio“ ga pozdravi. Iz prvih vozov se vsa množica raznih visokih dostojanstvenikov in biki k zadnjemu vozu, kjer izstopi njegova cesarska visokost nadvojvoda Fran Ferdinand. Navdušeno in viharo pozdravljan od vse strani stopa na to spremljan od vseh dostojanstvenikov ob vrstah pred postajo stoječih. Princ Hohenlohe predstavi zaporedoma: Te kajšnjega podpolkovnika in vojaškega poveljnika, od duhovščine ročinskega kurata in kanalskega dekana, razne župane, načelnike uradov, inženirje, zastopnike podjetniške tvrdice Sard-Lenassi itd. itd. Za vsakega je imel prijazno besedo in vprašanje. Konečno se mu poklonilo tukajšnje učiteljstvo in neznani dekletce izročilo mu je v imenu šolske mladine krasen svež šopek. Nadvojvoda je v ljubko pobožal po obrazu in jej v zameno podaril, po generalnem štabnem šefu grofu Becku etni z zlato verižico ter krono s svojim monogramom. Krasno in dragoceno darilo!

Ko se je podal prestolonaslednik na vrtilorili so urnobesni „živio“-klici. Občinstvo je navdušeno mahaló s klobuki in rutami. Vse jastvo, častniki in uradniki salutirali. Trobente donele in šolska mladina pela cesarsko pesem. Nadvojvoda je dolgo časa, še potem, ko je počasi odhajal proti Gorici vlak, stal na mostiču svojega voza ter prijazno na vse strani pozdravljaj. Pol ure potem vozil je mimo drugi vlak, napeljen z raznimi gosti. Nova železnica je otvorjena, predrté so „planke“ in sko nj je udarilo svetovno valovje v naše kraje. Vodi Bog, li v srečo ali nesrečo našega naroda! — ov —

V Vrhpolju se je nudil karaktenističen prizor. Na brdini je stala množica stanozov z dvema tablama z napisom: „Prosim postajo“, a poleg so otročici — klečali v polkrepitvenju te prošnje. (Preveč ponižnosti!) Na kolodvoru v Plaveh, kjer se vlak ni ustavil, so otroci obsipali vlak s cvetjem. Tudi tu so plapolale trobojnice na železniškem svetu.

Solkani je bil skoro izključno v narodnih zastavah, kar je povečevalo utis tega romantičnega našega industrijskega kraja. Zlasti dolí proti progi je vihralo vse polno slovenskih zastav visokim gostom v pozadini. Največ ljudstva se je zbralo ob mostu, da je gledalo, ko se je ustavil dvorni vlak na prazničnem mostu, kjer je izstopil nadvojvoda z železniškim ministrom in si ogledal most tudi od strani. Občinstvo je navdušeno pozdravljalo prestolonaslednika, zlasti so imple

(Dalje v prilogi.)

novi Sokoli, ki so stali tam v jako lepem številu zbrani. — Pod mostom je vozil glavni slovi in cesarsko zastavo.

V Gorici je došel vlak ob 4.34. v Gorici je bilo že pred tretjo uro vse živo po ulicah, vse je hitelo in se vozilo proti novi postaji. Zbrali so se tam različni dostojanstveniki, uradniki, duhovščina, društva, zastopniki, poslanci, vojaštvo. Vojaška godba je zaigrala cesarsko himno, tudi mestna in veteranska. Nadvojvoda je šel ob častni kompaniji ter se potem obrnil proti zastopnikom oblasti. Deželni glavar ga je nagovoril v laškem jeziku, da se poklanja v imenu deželnega zastopstva poknežene grofije Gorisko-Gradišanske z najglobljejšim spoštovanjem. Njegovi cesarski in kraljevi Visokosti, poudarjal je važnost nove zveze, od katere vse pričakuje dobrih uspehov, in cesarju naj sporoči srčno zahvalo za novo črto. Cesarja je imenoval „il graziosissimo nostro imperatore“. Nadvojvoda je odgovoril na kratko. Potem je sledilo predstavljanje. Prestolonaslednik je govoril z mnogimi dostojanstveniki ter jim podajal roko. Ko se je vlak pomikal proti kmetijskemu predoru, so zavrili klici živio in evviva. Prvi so preglasili druge. Ko se je pripeljal nadvojvoda skozi predor, so mu že vele zopet nasproti slovenske trobojnice.

Od Gorice naprej — v Št. Petru, Volčji drgi, Gradišču, Prvačini, Dornbergu in Ribembergu — so plapolale slovenske zastave in je tudi šolska mladina povsodi pozdravljala vlak s slovenskimi zastavami. V Prvačini je nastopil tudi „Sokol“.

Na Krasu pa je doletelo Slovence izbitko razočaranje. Na postajah nikjer slovenske zastave in šolska mladina na postajah Stanjel-Kobdilj, Dutovlje-Skopo in Repentabor ni imela niti ene slovenske zastavice, ampak samo deželne in črno-rumene! Okrajni glavar Rebec — je preskrbel Slovence na škandal. Ž njim obračunamo posebe.

Tržaška okolica od Opčin do Rocola je bila slika narodnega ozlovoljenja radi neupoštevanja ravnopravnosti od vladne strani. Čisto malo zastav, skoro nič naroda na postah Opčina, Vrdela in Rocol. Vse je bilo mrtvo. Vlak je slednjič prispel v Trst malo pred 7. uro in tri četrti vsled zakasnitev na postajah. Nadvojvoda je najprej pozdravil na postaji nadvojvoda Ludovik Salvator, a na peronu so pričakovali vlak civilne, cerkvene in vojaške oblasti. Nadvojvoda je obhodil častno stotnijo, na kar ga je pozdravil najprej tržaški škofin potem župan, katerima obema je nadvojvoda odgovarjal. Na to se je nadvojvoda odpeljal na namestništvo, kjer se je nastanil in kjer je bil dvorni obed. Po obedu je bil velik vsprejem v namestništvu palači. Ob 12. uri 35 minut ponoči se je nadvojvoda odpeljal s posebnim dvornim vlakom po novi železnici. Odlični gostje so bili povabljeni tudi na soarejo v trgovinski zbornici, a včeraj ob 10. uri zjutraj se je vršila za slavnostne goste vožnja po tržaškem zalivu s parobrodom „Bohemia“ na pcvabilo upravnega sveta avstrijskega Lloydja.

Za dvornim vlakom je vozil pol ure pozneje še drugi vlak, v katerem so se vozili tudi povabljeni.

Povdarjati moramo, da se je izvršilo vse v najlepšem redu in miru. Obnašanje našega ljudstva je moralo napraviti najboljši vtis na vse.

Prestolonaslednik se je vrnil kmalu po polnoči mimo Gorice in Jesenic na Dunaj.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Gosp. Jakob Mačus je imenovan definitivni asistentom c. kr. državnih železnic pri ravnateljstvu v Trstu.

Goriško kmetijsko društvo bo imelo dne 26. t. m. občni zbor v prostorih hotela „Jelen“ od 10.—12. ure dopoldne. Dnevni red: 1. Volitev II. podpredsednika. 2. Volitev 8 odborikov.

Izrečani so bili sledeči gg. odborniki: Kosmač Anton, Vrtovec Andrej, Ukmar Maks, Pavletič Josip, Ličen Maks, Obljubek Fran, Mozežič Anton, Saunig Ivan.

Opazka: Kdor ni poravnal še udnine za lani ali letos, nima pristopa. Kdor je plačal, dobi namesto vstopnice izkaznico. — Predsednik: Anton Jakončič. Tajnik: Fran Kocjančič.

Imenovanje. — Viši kancelski predstojnik pri c. kr. trgovski in pomorski sodniji v Trstu, Karol Kovačič, je imenovan višim kancelskim oficijalom na c. kr. okrajni sodniji v Bujah; kancelski oficijal Andrej Bastiancic v Bujah je pa premeščen v Trst.

Deželni glavar je govoril na kolodvoru pri sprejemu le laško. To je skrajna nesramnost. Po celi črti v naši deželi se je vozil prestolonaslednik med Slovenci, deželni glavar pa ga v imenu dežele nagovoril le po laško. —

Pa seveda slov. podglavar in slov. deželni odborniki se niti ne zmenijo za to, da bi preprečili tak škandal. Potem je lahko Peterju žaliti 2/3 slov. prebivalstva celo ob tako slovesnih prilikah!

Goriški mestni občje niso mogli mirno spati od takrat, ko se je odstranil nemško-laski dopis s protelja postaje na Blanci. V sredo so imeli izredno sejo, v kateri so sklenili protest proti odpravi napisa. Prvi je govoril nezgibni dr. Pinavž. Očitno je vladil, da je prelomila dano besedo, češ da je bilo svoj čas sprejeto na zapisnik, da mora biti napis le laško-nemški. Pozvali so poslance, naj se potegnejo za „pravice“. — Del mestnih očetov je hotel abstinenco, da bi se sploh ne udeležili otvoritve, ali večji del je zmagal, in župan je bil na kolodvoru pri otvoritvi, in ž njim tudi tako vroči Bombič. — Zastopnik vlade grof Attems je rekel, da je odstranitev le provizorična.

Kolesarsko društvo „Gorica“ napravi v nedeljo dne 22. t. m. izlet v Vipavo. Odhod točno ob 6. uri zjutraj izpred kavarne Central.

Odbor.

Lepa veselica v Solkanu. — Častitljiva „Solčanska Čitalnica“ in čvrsti „Solčarski Sokol“ sta priredila skupno preteklo nedeljo krasno priredilo veselico na Mozežičevem vrtu. Tam je kaj primeren prostor za veselice na prostem. Pod mogočnimi murvami, ki nimajo kmalu sovrstnic, dobri prostora v hladni senci veliko občinstva.

Udeležba je bila precej obilna. Toda poznalo se je, da je ta dan še drugod po okolici narodnih veselic. — Spored mnogovrsten, lepo izbran, izvršen pa z veliko skrbnostjo. Naša narodna trdnjava tik mesta Solkan je pokazala s to veselico velik napredek, ki mora veseliti vsakega Slovence.

Več lepih in težkih pesmij je pel možki zbor združenih Čitalničarjev in Sokolov prav dobro; vodil je g. Srebrnič, učitelj v pokoj. Lepo je tako delo od moža njegovih let. Hvala mu za nemali trud, ki rodi tako hvalen uspeh! —

Od ostalih točk naj omenimo Gregoričovo „Soli“, katero je deklamovala neka mlada domača gospodična, — in novo izvirno igro „Brat Sokol“, katero so domači diletantje prav dobro predstavljali. Zbudila je vseobče zanimanje in veliko hrupnega smeha. Igra je prav pripravna za narodne veselice.

O nastopu „Sokola“ pa smo dobili iz strokovnjakega peresa te-le vrstice:

Po igri so nastopili telovadci v dveh vrstah na drogu in bradlji. Velezaniniv nastop! Kdor je videl obe vrsti telovaditv o priliki zadnje slavnosti v Štandrežu, kjer so isti telovadci pokazali vso svojo dobro voljo in veselje do sokolskega dela, vendar se pre malo izurjenosti, bi jih sedaj skoraj več ne spoznal. — Obe vrsti ste telovadili izvrstno, kolebne in tezne vaje vrstile so se v strumem nastopu, ena za drugo, skoraj v prenaporni naglici, in burno odobravanje občinstva je sledilo posameznim točkam telovadbe in osobito skupinam. Prvo vrsto je vodil br. Fon, ki se je posebej odlikoval z uzornimi stojami na drogu in bradlji, poleg njega br. Marušič. V drugi vrsti, katero je vodil br. Poveraj, se je odlikoval se posebej z rezko eleganco vaj br. Komei. Vsem telovadcem je bilo brati z obraza veselje in ljubezen do stvari in se jim ob tej marljivosti prorokuje lahko vsestranski napredek. — Občinstvo je — po stari slabi navadi preveč sililo v telovadne vrste, Sokoli netelovadci pa temu nasproti po isti stari navadi niso ničesar ukrenili, kar je kakor vedno nepravilno in kvari splošni utis na gledalce.

Nagla smrt. — K otvoritvi nove železnice je prišel iz Furlanije iz Poljana tudi nad 70 let stari veteran Matej Pojanec. Ko so šli po tekališču Jos. Verdija, je padel na tla, prenesli so ga v belnišnico, in tam je umrl.

Pogreb je bil danes zjutraj v Gorici. Spremili so ga veterani z vojaško godbo; več častnikov in drugega občinstva je bilo pri pogrebu prve žrtve bohinske železnice.

Rodoljubni dijaki. — Abiturientje gimnazija in realke v Splitu so nabrali za društvo sv. Cirila in Metoda nad 1000 K. Pa pri nas?!

Na realki v Idriji je bilo v minolem šolskem letu 32 dijakov s Primorskega.

Lavričeva slika. — V trgovini v „Trgov. Domu“ je razstavljena slika dr. Lavriča, ki ga nam predstavlja v cvetju let. Slika je napravil g. Smrekar.

Na c. kr. pripravnički za učiteljska v Tolminu je bil sklep šol. leta dne 14. t. m. — Izmed 9 učencev je dobil eden spričevalo I. reda z odliko, sedem spričevalo I. reda, a eden je padel. Gojenč, ki so dovršili z dobrim uspehom, so dobili po 32 K državne podpore.

Vpisovanje v ta zavod bo dne 16. septembra, pričetek šole pa 17. istega meseca. Podrobnosti se objavijo pravočasno.

Vse izmislieno. — Pred kratkim so prinesli listi poročilo, da je brat brata umoril s koso v Gostlingu; imenovana sta bila brata Lavrenčiča iz Koprive na Krasu. Tudi v „Soto“ je prišla ta vest. Sedaj pa nam naznanja nekdo, ki se je vrnil od tam domu, da je cela notica izmisljena ter da izvira iz hudobnega namena.

Železniški minister Derschatta je spregovoril v Trstu tudi par laških stavkov. Drugodi je govoril le nemško. Par laških stavkov se je naučil, par slovenskih pa ne. Tudi tu je kazal svojo naklonjenost Slovincem!

Potreba dovozne ceste na novi kolodvor v Gorici se je kazala zlasti v četrtek povodom

otvoritve, ko so se le s težavo in nevarnostjo vrstili vozovi gori in doli po Koranskem klanecu. Mestni očetje nimajo smisla za potrebne reči, pač pa za bedaste proteste. Neka deklica bi bila prišla kmalu pod voz. Le previdnosti voznika se je zahvaliti, da se ni zgodila nesreča.

Poziv. — Pri otvoritvi Vilharjevega spomenika dne 12. avgusta t. l. se bo pelo slavnostno kantato v spomin Miroslava Vilharja po besedah g. A. Funtek-a, katero je uglasbil slavljencev sin g. Fran Ser. Vilhar. Pevsko društvo „Postojna“ vabi in prosi vsa slovenska pevka društva in posamezne pevce, ki se nameravajo udeležiti slavnostnega odkritja v Postojni, da sodelujejo pri petju slavnostne kantate. Kantata se nahaja med F. S. Vilharjevimi skladbami v III. knjigi 18. pesem. Posamezne glasove te kantate ima podpisano pevsko društvo še v svoji zalogi in bi moglo z njimi postreči vsem onim čestitim društvom in posameznim gg. pevcem, ki bi se zanje oglašili najdalje do 25. t. m. — Pevsko društvo „Postojna“ v Postojni, 17. julija 1906. Ant. Dietrich, predsednik.

Poziv! — Dne 12. avgusta t. l. se odkrije ob 11. uri dopoldne v Postojni na glavnem trgu M. Vilharjev spomenik. K tej narodni slavnosti, katere spored se pravočasno v listih objavi, podpisani odbor uljudno vabi vsa narodna društva, čitalnice, telovadna društva, gasilna društva itd., da se slavnosti korporativno, če le more, z zastavami, ali vsaj po deputaciji udeležijo.

Posebnih vabil odbor ne bode razpošiljal. Za slučaj, da se odzove vabilu zadostno število udeležencev, priredita se posebna vlaka iz Ljubljane in Trsta. Da se more za udeležnike vse potrebno preskrbeti, obrača se podpisani odbor do slavnih društev s prošnjo, da nam najkasneje do 5. avgusta t. l. sporoče, ali se udeležijo slavnosti in vsaj približno s koliko člani. — V Postojni dne 14. julija 1906. Odbor za M. Vilharjev spomenik. Josip Lavrenčič, predsednik.

Iz Tolmina. — Podpisano vodstvo si šteje v prijetno dolžnost, zahvaliti se sledečim dobrotnikom ubožnih učencev tukajšnjega zavoda:

1. Gospodoma O. Gabrščeku in A. Vrtovcu za brezplačno oskrbovanje nekega učenca.
2. Gospodom tolminskim lovcem za darovani donesek plesne zabave v znesku 43 K.
3. Sl. županstvu v Tolminu za znesek 40 K, s katerim so se nakupile uč. knjige najpotrebnejšim učencem.
4. Sl. županstvu v Bovecu za podporo 30 K nekemu učencu.
5. Sl. hranilnici in posojilnici v Tolminu za dar 50 K, in
6. sl. Trgovsko-obrtni zadrugi v Gorici za 40 K, ki se porabi za nakup uč. knjig in drugih šol. potrebščin. Bog povrni! Vodstvo c. kr. pripravnice za učiteljska, v Tolminu, dne 18. VII. 1906. C. kr. voditelj: Ant. Kutin, I. r.

Otvoritev dalje Jesenice-Gorica dr. žel. — Trst c. kr. dr. žel. na progi Celovec-Jesenice-Trst. — Dalja Jesenice-Gorica dr. žel. — Trst c. kr. dr. žel. na progi Celovec-Jesenice-Trst s postajami Jesenice (že obstoječa priklonpa postaja na progi Trbiž-Ljubljana) Dobrava, Bled, Bohinjska Bela, Nomenj, Bohinjska Bistrica, Podbrdo, Hudajužna, Podmelec, Sv. Lucija-Tolmin, Avče, Kanal, Plave, Gorica dr. žel., Volčjadraga (že obstoječa postaja lokalne železnice Gorica-Ajdovščina), Prvačina (priklonpa postaja, do sedaj postajališče lokalne železnice Gorica-Ajdovščina), Ribenberg, Stanjel-Kobdilj, Dutovlje-Skopo, Opčina dr. žel. Rocol in Trst c. kr. dr. žel. (že obstoječa priklonpa postaja na progi Herpolje-Kozina-Trst c. kr. dr. žel.), s postajališčima in skladiščima Soteska in Repentabor ter postajališčem in obratnim ogibališčem Gvardijela se izroči dne 23. julija 1906. javnemu prometu. Postaje Jesenice, Dobrava, Bled, Bohinjska Bela, Nomenj, Bohinjska Bistrica, Podbrdo, Hudajužna, Podmelec, Sv. Lucija-Tolmin, Avče, Kanal, Plave, Gorica dr. žel., Volčjadraga, Prvačina, Ribenberg, Stanjel-Kobdilj, Dutovlje-Skopo, Opčina dr. žel. in Trst c. kr. dr. žel. urejene so za občni promet, postaja Rocol za občni promet z omejitvijo; da se pošiljate blaga v celih vozovih dopuščajo v prejem in oddajo le odgovorno z ravnateljstvom c. kr. dr. žel. železnic v Trstu. Postajališči in skladišči Soteska in Repentabor otvorijo se za promet z osobami, prtljago in celimi vozovi, a postajališče in obratno ogibališče Gvardijela samo za promet z osobami in prtljago.

XXI. redna velika skupščina „družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ se bo vršila v Logatcu četrtek, dne 2. avgusta 1906. leta. Vspored navaden.

Pristavek. Po prihodu v Logatec ob 6. uri 30 minut, od Trsta sem ob 8. uri 20 minut zajutrek v Gorenjem Logatcu pri g. županu Lenassiju. Po zborovanju skupni obed v prostorih hotela „Kramar“ v Dolenjem Logatcu ob 1. uri. Radi oteda se je udeleženec zglastil do 31. julija v hotelu „Kramar“. Kuvert brez pijače stane 3 krone. Po obedu razhod po Logatcu in okolici. Ob 5. uri vrtna veselica v hotelu „Kramar“. Odhod iz Logatca proti Ljubljani ob 10. uri 27 minut zvečer. Proti Trstu odhod ob 6. uri 33 minut oz. ob 9. uri 27 minut.

Društvo za pospeševanje prometa s tulci na Kranjskem jako leduje. O potrebi takega društva za našo deželo smo razpravljali svoj čas že obširneje ter večkrat povdarjali potrebo; ni ga še, ali čas je, pa zadnji, da se ustanovi. Nova železnica utegne že v kratkem

času dovesti obilo tujcev — saj je cel kos naše dežele sedaj po železnici za zunanji svet velika novost!

Postni pečati. — Na naš poziv, naj se po brigajo občine za odpravo spakedrank s postnih pečatov, je ušlo nekaj občin prošnje v tej stvari; sedaj čakamo rešitve. Naj se po brigajo vse prizadete občine!

S trga. — V četrtek je bilo prodanih na izvoznem trgu 1200 kvintalov krompirja, 180 kvintalov hrušk, 40 kvintalov fig, 40 kvintalov fižola.

Včeraj 1500 kv. krompirja, 200 kvint. hrušk, 50 kv. fig.

C. kr. okrajni šolski svet v Gradišču razpisuje zmanjševalno dražbo za novo šolsko poslopje v Foja ni. Sklicna cena je K 16.203-09, varščina K 850 v gotovini ali obligacijah. Načrt, stroškovnik in gradbeni pogoji se morejo v pogledati v navadnih urah. Pismene ponudbe naj se vložijo do 12. ure opoldne 1. avg. t. l.

Praktično-teoretični tečaj za babice. — S 1. oktobrom 1906. se odpre na c. kr. učiteljski za babice v Trstu praktično-teoretični tečaj v slovenskem jeziku. Ženske, ki se žele udeležiti tega pouka, ne smejo biti stareje nad 40 let; ako niso omožene, morajo biti stareje od 24 let. Prosilke za štipendije na Goriskem in v Istri morajo predložiti svoje prošnje na pristojno politično okrajno oblastnijo do 31. avg. 1906.

Veliki javni ples bo v Renčah v nedeljo dne 22. in v ponedeljek dne 23. t. m. Ples se vrši na starem trgu v gostilni Petra Pahorja.

Odprti lekarni. — Jutri pop. bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Pontoni.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 22. do 20. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Gironcoli-Pontoni.

Opozarjamo na oglas vinarskega in gospodarskega društva v Komnu, ki naznanja svoje redno delovanje.

Opozarjamo cenj. čitatelje na današnjo priložnost g. Kuštrina, trgovca jestvin v Gorici. Isto smo priložili samo naročnikom po Šoski dolini.

V hotelu „Pri zlatem jelenu“ bode jutri vel. koncert, pri katerem svira vojaška godba. Začetek ob 10½ dop. Vstop prost.

Razgled po svetu.

Poslanska zbornica je sprejela zakonske načrte o kvoti, penzijskem zavarovanju privatnih uradnikov, o krošnjarstvu itd. Schönererjev predlog, naj se čita znani § 14., je bil odklonjen. Potem so šli poslanci na počitnice.

Odsek za volilno reformo se bavi sedaj z mandati na Češkem in Moravskem. Doseglo se je toliko sporazumljenja, da je vsaj razpravljanje mogoče.

Nemci in Lahi. — Nemci delajo z vso silo na to, da razveljavijo stari slovi. Stajarski mandat, kompenzacija za kočevski na Kranjskem, Lahi pa hočejo nov mandat na Tirolskem, ne oziraje se na „pakt“ Šustersičev gledé oropanja Primorja. Modra „poteza“ Šustersičeva se kaže v vedno lepši luči.

Samomornice? — Z Reke je bil poklican v Ilirsko Bistrico nujno zdravnik, da pomaga nuni, ki se bori s smrtjo. Nuna je umrla kot samomornika. V samostanu govorijo o nesreči!

Državna nadomestna volitev na Spodnjem Stajarskem. — Pri nadomestni državni volitvi v kmetijskih občinah celjskega okraja 17. t. m. je bilo oddanih 2679 veljavnih glasov. Izvoljen je bil s 1518 glasovi g. dr. Fran Voušek, viši sodni svetovalec v Mariboru.

Admiral Skridlov pozvan v Petrov dvorec. — Kakor javljajo iz Petrograda, je bil bivši po veljni: črnomske flote, admiral Skridlov, nenadoma pozvan v Petrov dvorec, kjer mu je car ukazal, naj takoj gre v Sebastopol in preišče uzroke neprestanih nemirov v črnomorski floti. Govori se, da je car prejel spomenico, v kateri je položaj moštva črnomske flote opisan kot neznošljiv.

Sklep šolskega leta na hrvatskem gimnaziju v Pazinu. — V soboto dne 14. t. m. se je zaključilo šolsko leto c. kr. državnega gimnazija v Pazinu s hrvatskim učnim jezikom. Koncem leta je bilo na tem zavodu 223 učencev v 7 razredih. S prihodnjim šolskim letom, ki se prične dne 18. septembra, se odpre osmi gimnazijalni razred in bo ta zavod popoln.

Javen politični shod priredi politično društvo za Hrvate in Slovence v Istri dne 22. t. m. v Ljvadah na Opatljščini. Na shodu bo govoril g. profesor Mandić o volilni reformi.

Volja v Srednji Ameriki. — Iz Meksike poročajo, da sta republiki Guatemala in San Salvador imeli v vojni nastopne izgube: San Salvador 700 mrtvih in 1700 ranjenih; Guatemala 2800 mrtvih in 3900 ranjenih. Sedaj sta obe državi vsprejeli premirje, da se zamorejo pričeti mirovna pogajanja.

Požar v tovarni. — Pri požaru tovarna olja v Bordeauxu, ki obsega 50.000 kvadratnih metrov, je zgorelo 30.000 litrov olja ter druge zaloge.

Štiridesetletnica bitke pri Visu. — Avstroogrška mornarica proslavi 40-letnico bitke pri Visu 22. t. m. tako, da v jutro ta dan pride pred Vis cela eskadra pod poveljstvom admirala Montecucolija. V cerkvi na polotoku Prirovo bo maša, potem položijo vance na grobove padlih junakov. Vojaško društvo „Tegethoff“ na Dunaju priredi ta dan posebno slavnost.

Nemške šolske sestre v Pulju. — Profesor veronauka Sever v Pulju je vzel v najem za 5 let prostore, v katerih se nastavijo nemške šolske sestre iz Šlezije. Še teh je bilo treba!

Agrarni nemiri v Rusiji. — Agrarni nemiri se v nekaterih gubernijah, kakor v Tambovu in Voronežu širijo in postajajo nevarni. Mnogo posestev je bilo oplenjenih, a posestniki in upravitelji umorjeni.

Madžari na slovanskih visokih solah. — Madžarski poslanec Kovacz namerava pri proračunski razpravi predlagati, da se dajo madžarskim dijakom državne štipendije v to svrhu, da skonečajo del svojih nauk na kaki slovanski visoki šoli, n. pr. na tehniko v Pragi, da se tako spoznajo z jezikom in kulturnim napredkom Slovanov.

Književnost.

Nova železnica s Koroškega skozi Karavanke, bohinjske gore in čez Kras v Trst. Kratki opis železnice v tehničnem in turističnem oziru. Spisal Maks Klodič vitez Sabladovski. S slikami in zemljevidom. Založilo in izdalo „Slov. planinsko društvo“. Stane 60 v. Priporočamo.

Svila za neveste od 60 kr. do gla. 11:35 v vseh barvah. Franko in carine prosto na dom. Bogata uzorna zbirka z obratno pošto. Tovarna svile Henneberg v Curihu (3)

Sprejemem takoj zanesljivega poštnega postiljana za pošto BOVEC-RABELJ.

Plača po dogovoru,

Adolf Anton Mlekuž,
podjetnik vozne pošte

Na prodaj voz landaver

v dobrem stanu, malo rabljen.
V Gorici, Tržaška ulica št. 13.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za **Pain-Expeller**

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1:40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatemu levu“ v Pragi
Elisabet-gasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Jutri v nedeljo bode v hotelu

„Pri zlatem jelenu“ velik

Matinée — koncert

Svira vojaška godba.
Začetek ob 10^{1/2}. — Vstop prost.

Naznanilo.

Usojam si naznaniti slavn. občinstvu, da sem spet otvoril

zalogo vina pri sv. Luciji.

Prodajal bodem samo pristna in najboljša vina ter žganje najboljših vrste.

Nadalje naznanjam svojim starim odjemalcem, da imam uposljeno isto osebo kakor prej ter da bode vodil moj zastopnik tudi odslej vse račune moje trgovine.

Cene zmerne, postrežba točna.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča

A. Bolaffio Gorica.

Postavno zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatis je kaznjivo.

Jedino pristen je

THIERRY-jev

balzam

z znamko zelena nuna.

Najstareje in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, želodčnim krčem, koliki, katarju, prsnim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patentov. zamaškom K 5 poštne prosto.

THIERRY-jevo Centifolijno mazilo znane kot neprekosljivo sredstvo proti zastarelim ranam, vnetjem, poškodbam, oteklina vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3:60 poštne prosto se razpošilja proti povzetju ali predplačilu zneska. Lekarinar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Brosura s tisočeriimi originalnimi zahvalami je na razpolago zastoj in poštne prosto.

Dohva se skoraj v vseh večjih lekarnah in mirodilnicah.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

trg Korenj št. 11.

Pozor!

Podpisano naznanja, da je začelo »Vinarsko in gospodarsko društvo« v Komnu svoje redno delovanje. — Otvorilo je v znanih »Švarovih« prostorih gostilno preskrbljeno s prenočišči in izvrstno kuhinjo.

Skrbela se bode večna za kraški teran in bela vipavska vina prve vrste, nizke cene in točno postrežbo.

Društvo bode imelo zalogo pristnih domačih vin, odpošiljalo bode naročiteljem v množinah nad 56 litrov kraški teran in bela vipavska vina in bode sploh skrbelo, da zadovolji vsestransko svoje obiskovalce in odjemalce.

Načelstvo:

„Vinarskega in gospodarskega društva“.

V Komnu, 19. julija 1906.

Vsakdo naj ohrani podobo ter prepíše ime

„Ottoman“ papir za cigarete

in cevke,

ker s ponarejanjiapeljujejo kadilce.

Stara tvrdka pri kateri se stalni odjemalci poslužujejo že nad 30 let!

Druge reklame ne potrebuje

moja krojaška delavnica in trgovina z gotovimi oblekami.

Vabim cenj. g. naroč. da si ogledajo vsak čas v moji trgovini te dneve dospelo

spomladansko in letno blago.

Anton Krušič,

krojaški mojster in trgovec v Gorici

tek. Frana Josipa 35 — tek Josipa Verdi 33.

Buffet

v Gorici z blagom in opravo vred je razdružinskih razmer jako po ceni takoj na prodajo. Prodaja se tudi kava, mleko, likerji, vino, pivo, sladice itd. — Naslov pošte upravništvo.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta tekočega leta dalje — vsled pridobljene koncesije od obrtne oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči

in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v te stroke.

Z ozirom na dolgoletno vežbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halske) pričakujeta da se bode slavno občinstvo ravno tako upno ohranilo na podpisance kakor le slej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v našo stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila

spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.

V Gorici, za vajzašnica št. 13.

Od vi-okega e. kr. namestništva dovoljeni zasebni trgovski tečaji in šola za pisalni stroj državno izprašanega učitelja trgovskih šol

Karol Štefan Keller

Gradec, Bürgergasse št. 14.

Dobri vspehi. Brezplačno posredovanje za službe.

Nad 20 pisalnih strojev.

Vsporedi zastoj in franko.

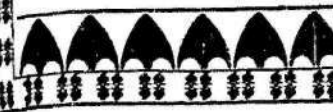
Nemški poučni jezik.

Gorica • Gorica Hôtel

"pri zlatem jelenju"

v trgovskem središču nasproti
nauškojijski palači. — Sobe za
prenočišča po zmernih cenah.
Velik jedilni salon, poleg stekleni
salon s teraso. — V poletnem
času prijeten vrt z verando. —
Sobe za klube, društva, za skle-
njene družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in pluja vina. Izvirno
pilzensko »prazdroj«-pivo.

Oglas. Zastopniki za kme-
tijske stroje, stroje
za opekarne, motorje na bencin, za
tekstilno tovarno K. J. BLANSKO se
sprejmejo proti proviziji za večje
poskaje na Goriškem in Istri. Javiti
se je pri glavnem zastopniku
Josip Dekleva - Gorica.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.
Priznana težko posrebrljena
najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja. posodja za
omako, kavo, čaj, nam-
izni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, gospo-
dinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki
Christofle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Helmrichshof).
— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki
gerajo tovarniško znamko in ime Christofle.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles
Waffenrad z dveletnim
in Bayal z enoletnim jamstvom
pri

Batjelu
v Gorici, Via Duomo šte. 3.

Rimske toplice

v Tržiču (Monfalcone) na Primorskem

Stalno podnebje 38—40°.

V času od 1. junija do konec septembra.

Kopelji se priporočajo posebno proti protinu in reumatizmu,
bolečinam v kolku in ženskim boleznim itd. itd.

Ilastnina Kr. D. kneza Thurn-Taxis.

"Goriška ljudska posojilnica"

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Številni poštne hranilnice šte. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne
28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron
dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje
posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrušnikom na vknjižbo po 5½%, na varščino
ali zastave in na menjice po 6%.
Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½%.
Stanje 31. dec. 1905.: Zadrugnikov 1790 z 5917 deleži v znesku
108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128.33. — Posojila:
1.599.647.39. — Reservni zaklad: 79.082.62. — Vrednost hiš:
112.328.—

100 — 200 delavcev in minérjev, plača na uro 31 — 34 Pfen.
10 — 20 dobrih tesarjev, " " " 40 "
20 — 40 zmožnih kamnolomcev, " " " do 45 "
se sprejme takoj za triletno delo pri gradbi v dolini Werda i. V.
žel. postaja Bergen, Vogtland. Stanovanja so oddaljena 10 minut
od gradbenih prostorov. Nastani se kuharje za skupno nabavo hrane.
Liebold & Co G. m. b. H. Werda i. V.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Splitu. Zastopstvo v Oriljentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Ne herite tega,
ako ne ljubite
svojih otrok!

Izmed vseh vrst zavarovanja se je najhitreje in najbolj
udomačilo zavarovanje za d. to, ker vsakdo, kdor je
doživel krasnih ljubezenskih dokazov starišev v tem, da
je dobi, vstopivši v praktično življenje, kot temelj za sa-
mostojno eksistenco kapital, katerega so stariši za ta slučaj
zavarovali, v čeniti dobroto te institucije. Toda on ob enem
priznava, da je njegova sveta dolžnost, to ljubezen vračati in jo v
nemanjši meri izkazati svojim otrokom.

Neposredna posledica tega je pomirljivi faktum, da ne manjka danes
v nobeni rodbini, kateri je skrb za blagor otrok, življenska police.
Prva češka splošna deln. družba za zavarovanje na življenje v Pragi,
obrača na zavarovanje za doto otrok posebno pozornost; nje to načelo zasle-
dujoči pogoji, odgovarjajo vsem zahtevam dovršenega zavarovanja, pri tem so zelo racij-
nalni in ob enem kar najcenejši.

Ako se torej zavaruje preskrbitelj (oče, mati, boter, strije itd.) da preskrbi doto
svojemu ljubljencu, izvoli si rok za vplačilo zavarovanega zneska takó, da se prilaga
starosti, v kateri naj bi se dete preskrbelo. Ako pa zavarovatelj sam doživi ta rok,
izplača se njemu zavarovani kapital, in on ga zamore porabiti po načinu, kakoršnega
je prvotno določil.

Ako pa zavarovalec (preskrbitelj) tekom zavarovalne dobe umre, preneha plače-
vanje nadaljnih premij takó, vendar pa se namišljenemu otroku določeni dan izplača ves
zavarovani kapital v polnem znesku.

Primer: 30-letni oče zavaruje za svojo hčerko 10.000 K, ki naj bi bile plačilne
po 20 letih. Ako umre oče kadarkoli, preneha takó nadaljno vplačevanje premij in vrhu-
tega se izplača ves zavarovani kapital po 20 letih od pogodbenega dne namišljeni hčerki, ako
pa tudi ta umrta, ostalim dedičem.

Posebna ugodnost tega zavarovanja se javlja iz sledeče prilike: oče, ki je pla-
čeval premijo 2 leti, umre; namišljena hčerka umre v 19. letu po sklenjeni pogodbi;
pri otroških zavarovanjih, ki so drugje v navadi, plača zavarovalnica samo n. pr.
2 x 391.70 K (toraj za 2 leti plačano premijo brez obresti). „PRVA ČESKA“
niti v tem slučaju zavarovanja ne zruši, ampak izplača za leto dni rodbini popolno zavarovano
svoto v znesku 10.000 K. „PRVA ČESKA“ sploš. del. družba za zavarovanje na življenje ima
vpeljane tudi sledeče načine zavarovanja: za slučaj smrti, za slučaj smrti in doži-
vetja, kjer se obrestujejo vplačane premije stalno po 3%, za glavnice v slučaju vojaške
službe in višjih študij, za razne dohodke ali rente, za prevžitke itd.

Vsa nadaljna pojasnila daje, ter tozadevne cenj. ponudbe in oglase sprejema

zastopnik za Goriško
Josip Rován

komis. & agencijsko podjetje v Gorici, Stolni trg št. 9.

Sirup tamarindo

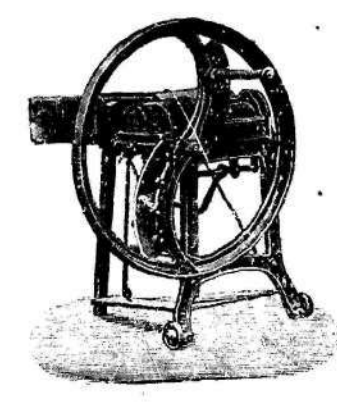
pripravljen v kemičnem laboratoriju

lekarne Cristofoletti

je najboljša higijenična
pijača v poletnem času.

Cena steklenici 80 vinarjev.

Tovarna kmetijskih strojev, sesalk in železolivarna K. & R. JEŽEK v Blanskem (Moravska)

se priporoča za dobavo vseh kmetijskih strojev, kakor:
plugov, bran, sejalnih strojev, strojev za žeti in kositi,
vitel, mlatilnic, žitnih čistilnic in odbiralnikov (tri-
terjev), slamoreznic, reporeznic, koruznih robkarjev, dro-
bilnih mlinov, parilnih kotlov, grozdnic in sadnih mlinov
in stiskalnic itd. Posebna izdelava sesalk, vodovodnih
naprav, bencinovitih motorjev in lokomobil, vrtilnih
strojev in strojev za kroženje obrabev.

Popolne opreme opekarne, šamotnih in tovarne za mavec.
Zmerne cene, ugodni plačilni pogoji. Ceniki (o kmetij-
skih strojih tudi slovenski) zastoj in poštnine prosto.

Zastopstvo za Kranjsko in zaloga strojev v Ljubljani
Ivan Komatič Dunajska cesta šte. 31.

Zastopstvo za Goriško, Primorje in Istro
Josip Dekleva v Gorici, ulica Municipio 1.